

ලබා ගැනීමයි. ජෛව තාක්ෂණය සඳහා යථෝක්ත අර්ථ දැක්වීම යොදනු ලැබුවේ. 1980 දී ලන්ඩන් නුවර පැවති නවීන ජෛව විද්‍යා පිළිබඳ 'SPINK' කමිටුව විසිනි.

ජෛව තාක්ෂණය නූතන යුගයේදී ප්‍රායෝගිකව සැලකිය යුතු අත්දැකීම් දියුණුවක් ලබා ඇති නමුත්, එහි ඉතිහාසය ක්‍රි.පූ. 6000 පමණ අතීතයට දිවේ. පුරාතණ සුමේරියන් වරු හා බැබිලෝනියන්වරු වසින් නිෂ්පාදනය දැන සිටි අතර, ක්‍රි.පූ. 4000 පමණ සිට ඊජිප්තු වැසියෝ පිටි පිපීමට වැදගත් වන මුහුම් හා පාන් නිෂ්පාදනය දැන සිටියහ. ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසය මඳක් විමසීමේදී අතීතයේ සිට අපේ මුතුන් මිත්තන් රා නිෂ්පාදනය දැන සිටි බවට සාක්ෂි ඇත.

නවීන ජෛව තාක්ෂණය ලෙස හැඳින්වෙනුයේ ජීවානුහරිත තත්වය යටතේ සිදු කරනු ලබන ක්‍රියාවලියකි. ආර්ථික වාසි ලබා ගැනීම සඳහා සිදු කරන, ජෛව තාක්ෂණ ක්‍රියාවන්හිදී යොදාගනු ලබන ජීවියාගේ ජාන රටාව වෙනස් කර, අවශ්‍ය ක්‍රියාවලිය වඩාත් කාර්යක්ෂමව සිදු කර ගැනීම පරමාර්ථය වේ. වර්තමානයේ ඉතාමත් දියුණු වෙමින් පවතින කෘෂිකර්මයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාවේදී, ජීවියෙකුගේ ජාන සැකැස්ම අපට, ආර්ථිකව වැදගත්වන අයුරින් වෙනස් කර, නැවත පිළියෙල කරනු ලැබේ. මේ සඳහා ප්‍රතිසංයෝජන හෝ විකෘති උපයෝගී කරගනු ලැබේ. *Escherichia coli* බැක්ටීරියාවට මනුෂ්‍ය ශරීරයේ ඇති ඉන්සියුලින් නිපදවන ජානය, සම්ප්‍රේෂණය කිරීමත් සමගම ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාවේ ආරම්භයට මුල් පියවර එසවිනි. අද දින කණාමැදිරියන් සේ ආලෝකය විහිදුවන දුම්කොළ ශාක, මස් වැඩිවුවද, අඩු මේද ප්‍රතිශතයකින් සමන්විත සුපිරි උරුන් වැනි ආශ්චර්යාත්මක සොයා ගැනීම් කර ඇත. එමෙන්ම, මෙයට වසර කීපයකට පෙර, තොර්විහි ජෝන් ඉන්ස් ආයතනයේ, විද්‍යාඥයින් පිරිසක් විසින් ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සම්පූර්ණයෙන්ම පත්‍ර රහිත වී පැලෑටියක් නිපදවනු ලැබ ඇත. මෙම සොයා ගැනීම නිසා සුලභ අධික ප්‍රදේශ වලද වී වගා කිරීමට හැකිවී ඇති අතර, මෙම ප්‍රයෝජයේ කරල්වල මේරීමද ඉක්මණින් සිදු වේ. අස්වැන්න නෙලීමට පහසුවේ. මෙම ප්‍රයෝජයේ කඳ හා කරල් මගින් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ප්‍රගාසංලේෂණය සිදුවේ.

ජෛව තාක්ෂණයේ නව පෙරමුණු

සමන්ති ගිනිකා රබබඩගල
වසර 13 E විදු
මහාමායා බාලිකා විදුලය
මහනුවර

යොවුන් ලේඛක තරඟය " 93 " සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද ලිපියකි.

විදුවත්, තාක්ෂණයන් දියුණුව නැමති පියගැට පෙලෙහි උච්චතම ස්ථානයේ හිඳ ලෝකයේ සුව පහසුව උදෙසා නව මං තනනා මෙවන් අවධියකදී, හෙටින් උදවන ලෝකයට උරුමකම් කියන්නක් ලෙස අප ඒ පිළිබඳව විමසුම් දැසින් යුතුව සිටීම, යුගයේ අවශ්‍යතාවයක් බව මොනවට පසක්වී ඇත.

විසි එක්වැනි ශත වර්ෂයේ දෙරටුව අහියස සිටින, අපි එම ශත වර්ෂයේ, අයිති කරුවන් වෙමු. වත්මන් විදු කෘෂිකර්මයේ වැඩි අවධානයකට, ලක්ව ඇති, ජෛව තාක්ෂණය පිළිබඳ සුළු දැනුමක්, හෝ තිබීම, අනාගතය භාර ගැනීමේ භාර දුර කර්තව්‍යයේදී අපට ඉමහත් පිටුවහලක් වනු ඇත.

ජෛව තාක්ෂණය යනු ජීවියෙකු හෝ උප සෛලීය ඉන්ද්‍රසීකාවන් ප්‍රායෝගිකව යොදා, ගනිමින්, යම් නිෂ්පාදනයක් හෝ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියකට ආධාර කර ගැනීම සහ පරිසර කළමනාකරණය

ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාවේ, භාවිතා කරන මූලධර්ම ලෙස ප්‍රාක් ජලාස්ම වියලනය (Protoplasfusion) හා බහුලව භාවිතාවන පටක රෝපිතය (Tissue Culture) දැක්විය හැකිය. පටක රෝපිතයේදී ආම්ලික සෛලීය ද්‍රාවණයන් තුළ පැලෑටි නැවත ඉපදවීම සිදුකල හැක.

ජාන ඉංජිනේරු විද්‍යාව මෙන්ම සිග්‍රයෙන් දියුණුවෙමින් පවතින කෘෂිකර්මයක් ලෙස, (ENZYME TECHNOLOGY) ගත හැක. මෙහි අරමුණ පත්‍රයේ විවිධ එන්සයිම වලින් ගතහැකි නොයෙකුත් ප්‍රයෝජන උපරිම ආකාරයෙන් ලබා ගැනීමයි.

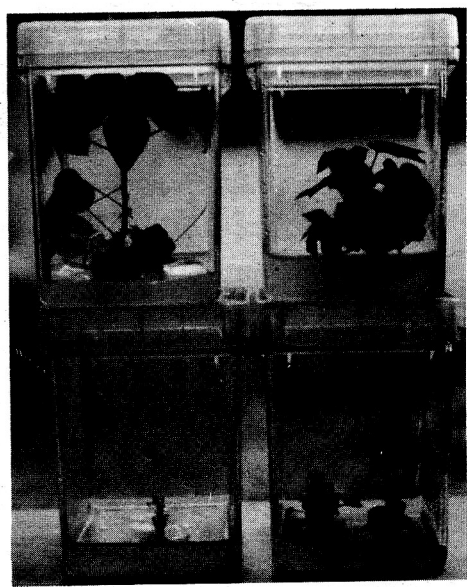
සෛලයක් තුළ සිදුවන ජෛව රසායනික ප්‍රතික්‍රියා ශ්‍රේණියකින් අපට යම්කිසි ඵලයක් ලබාගත හැක්කේ, එම ඵලය බිඳ හෙලීමට අවශ්‍ය එන්සයිමය එම සෛල තුළ නොමැතිවීම නිසාය. උදහරණයක් ලෙස ඊස්ට් සෛලයකින් ඇල්කොහොල් නිෂ්පාදනය සැලකුවහොත්, ප්‍රතිඵලය ලෙස ඇල්කොහොල් ලබාගත හැක්කේ ඇල්කොහොල් බිඳ හෙලීමට අවශ්‍ය එන්සයිම ඊස්ට් සෛල තුළ නොමැති නම් පමණි.

ජෛව තාක්ෂණය තුනතුන යුගයේදී,
 ප්‍රායෝගිකව සැලකිය යුතු
 අන්දමේ දියුණුවක් ලබා ඇති නමුත්,
 එහි ඉතිහාසය ක්‍රි.පූ. 6000 පමණ
 අතීතයට දිවේ. පුරාතණ
 සුමේරියන් වරු හා බැබිලෝනියන්වරු
 වසින් නිෂ්පාදනය දැන සිටි අතර,
 ක්‍රි.පූ. 4000 පමණ සිට ඊජිප්තු වැසියෝ
 පිටි පිපීමට වැදගත් වන මුහුම් හා පාන්
 නිෂ්පාදනය දැන සිටියහ. ශ්‍රී ලංකා
 ඉතිහාසය මඳක් විමසීමේදී
 අතීතයේ සිට අපේ මුතුන් මිත්තන් රා
 නිෂ්පාදනය දැන සිටි
 බවට සාක්ෂි ඇත.

එමෙන්ම වේයාට, සෙලියුලෝස් ජීරණය කළ නොහැක්කේ
 සෙලියුලෝස් එන්සයිමය වේයාගේ සිරුරේ නොමැතිවීම නිසාය.
 නමුත් වේයාගේ අන්ත්‍රය තුළ වෙසෙන, *Trochonympha*
 නම් ක්ෂුද්‍රජීවියාට සෙලියුලෝස් එන්සයිමය නිපදවිය හැකිය.
 එනිසා වේයා තම ආහාරයේ ඇති සෙලියුලෝස් ජීරණයට
 වෙනත් ජීවියෙකු තුළ ඇති එන්සයිමයක් ආධාර කර ගනියි.

තවත් එන්සයිම තාක්ෂණයට ද පදනම වී ඇත්තේ මෙවැනි
 ක්‍රියාවලියකි. මෙහිදී මූලිකම එන්සයිම විවිධ ජීවීන්ගේ හෝ ජීවී
 කොටස් වලින් නිස්සාරණය කරගනු ලැබේ. ඉන්පසු මෙම
 එන්සයිම ස්ථානගත කරගනු ලැබේ. (Immobilize) අවශ්‍ය
 ස්ථානයට සම්බන්ධ කිරීම මෙමගින් සිදුකර හැක. එන්සයිම
 ස්ථානගත කිරීම ආකාර කීපයකට සිදුකළ හැක. එන්සයිම
 සම්පූර්ණ එන්සයිමයකට ස්ථානගත කළ හැක. නැතහොත්
 සෛලයේ කොටසකට හෝ ඉන්ද්‍රසිකාවකට සිදු කරනු ලැබේ.
 එවිට එන්සයිමයෙන් සිදුවන ක්‍රියාවලිය සිදුකර, ආර්ථිකව
 අවශ්‍ය අරමුණ ඉටුකර ගත හැක. මේ පිලිබඳව ගතහැකි
 උදාහරණයක් නම්, High Fructose Syrup නිෂ්පාදනයයි.
 එනම් මෙම සිරුරු ප්‍රක්ටෝස් ප්‍රතිශතය ඉතාම වැඩිය. මේවා
 කෝඩියල් නිෂ්පාදනයේදී ඉතාමත් වැදගත් වේ. මෙම
 නිෂ්පාදනයේදී සිදු කරනු ලබන්නේ බැක්ටීරියාවල ඇති
 ග්ලුකෝස්, අයිසෝමරේස් නම් එන්සයිමය භාවිතයෙනි.

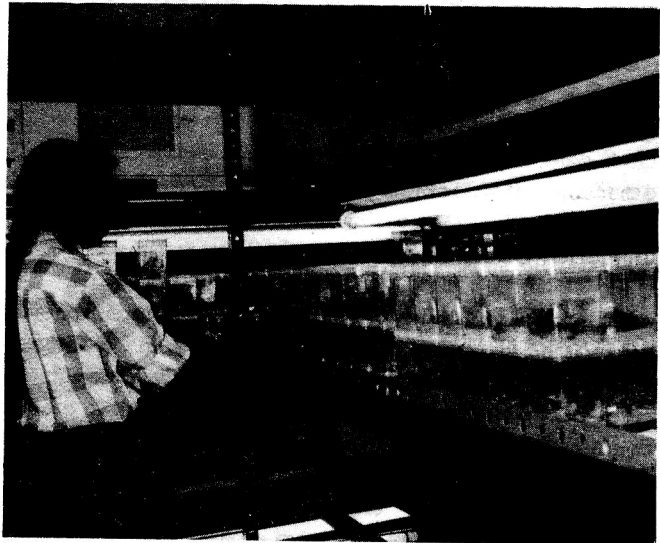
ජෛව රසායනික ප්‍රතික්‍රියා වලදී ප්‍රතික්‍රියාව සිදුකරන තත්වය
 අනිවාර්යයෙන්ම ප්‍රතික්‍රියාවේ සිග්නාටය කෙරෙහි බලපායි. එම
 නිසා ජෛව රසායනික ඉංජිනේරු කාර්යයන් වලදී මෙම තත්ව
 ලබාදීමට Bioreactors හෝ fermenters අතීතය
 වැදගත්වේ. Bioreactors සැලසුම් කර ඇත්තේ ජෛව
 රසායන නිෂ්පාදන සිදුකරන ස්ථානයේ උෂ්ණත්වය pH අගය
 වැනි සාධක පාලනය සඳහා පරිගණක යොදාගත හැකි
 අන්දමටයි. මෙහිදී අවශ්‍ය නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍යයේ නිෂ්පාදනය වැඩි
 කරන අතර, එමගින් නිෂ්පාදනයේ වැඩි ප්‍රතිශතයක් ලබාගත
 හැකිය.

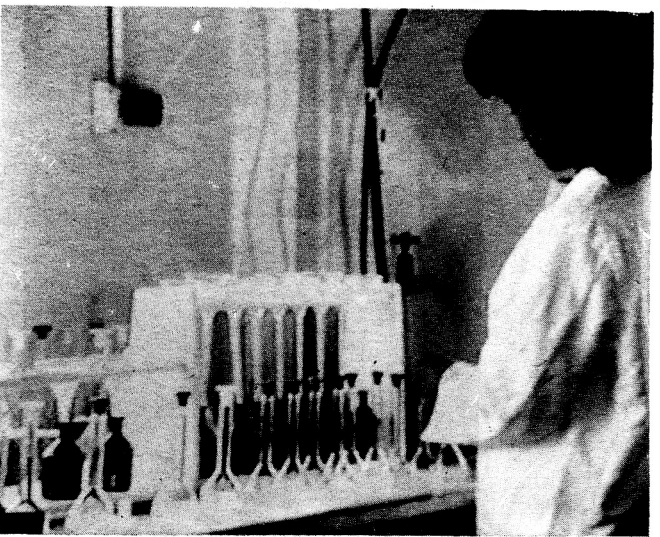
පැපාල් ශාකයේ පටක රෝපණය

ජෛව රසායනික නිෂ්පාදනයකදී අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය Upstream process නම් වේ. Bioreactors හා Fermenters වසින්, බියර්, නිෂ්පාදනය ප්‍රතිඵලක නිෂ්පාදනය සඳහා බහුලව භාවිතා කෙරේ.

මෙම තාක්ෂණික ක්‍රියාවලිය මගින් එන්සයිම, ප්‍රතිජීවක වැනි ජෛවීය අණු ප්‍රෝටීන තාක්ෂණය, සෛල ස්ථානගතකරණය, වැනි ක්‍රියාවලීන් එකට සම්බන්ධ කර ජීවක තනනු ලැබේ. මෙම ජීවකයන් ජෛව සංවේදන ලෙස නම් කරනු ලැබේ. මෙම ජෛව සංවේදන සම්බන්ධ කර යන්ත්‍ර පිළියෙල කළ හැකිය. උද්‍යානරණ ලෙස නිපදවනු ලබන ඇල්කොහොල් ද්‍රාවණයක ඇති අපද්‍රව්‍ය ඉවත්කර ගැනීම හෝ සම්බන්ධ රසායනික ද්‍රව්‍යයක් ඉවත්කර ගත යුතු වී නම් කළ යුත්තේ සාදාගත් ජෛව සංවේදනයක්

දුර්ලභ වර්ගයේ ශාක ප්‍රභේද නිපදවීම

ජාන ඉංජිනේරු වීදුව - සිඳු දියුණුවක් පෙන්වයි

තුලින් ද්‍රාවණයක් යැවීමය. එවිට එම ද්‍රාවණයේ ඇති අහිතකර රසායන ද්‍රව්‍ය අපට ඉවත්කර ගත හැකිය.

කවර දෙයක වුවද, හොඳ මෙන්ම තරකද ඇත. ලෝක ස්වභාවය වූ එය අනිවාර්යයෙන්ම ජෛව තාක්ෂණය කෙරෙහිද බලපාන බව නිසැකය. ජෛව තාක්ෂණය යොදා ගැනීම නිසා යන්ත්‍ර සූත්‍ර සඳහා යොදනු ලබන මුදල් සම්භාරයක් ඉතිරිකරගත හැකි නිසා එමගින් බලශක්ති පරිභෝජනයද අඩුවේ. ජෛව තාක්ෂණය සඳහා යොදා ගන්නා ජීවීන් සිය අවශ්‍යතා ස්වාභාවිකව සපුරා ගන්නා අතර, පරිසරයේ ලාභදායී සුලභ ද්‍රව්‍යයන් අමුද්‍රව්‍ය ලෙස භාවිතා කර අවශ්‍ය නිෂ්පාදනය සිදු කෙරේ. එමෙන්ම නවීන යන්ත්‍ර නිපදවිය නොහැකි ක්‍රියාවලීන් සඳහා ජෛව සංවේදන වැනි දේ භාවිතාකර සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගත හැක. ඖෂධ නිෂ්පාදනය මෙන්ම රෝග වලට පිළියම් ලෙසද ජෛව තාක්ෂණය උපයෝගී කරගත හැකිය. එසේම ඖෂධ නිසා ඇතිවන අතුරු ආබාධ සුව කිරීමටද, ජෛව තාක්ෂණය ආධාරවේ.

නව ජාන ඇසුරින් අස්වැන්න වැඩි ශාක ප්‍රභේද නියඟය වැනි පාරිසරික උපද්‍රව වලට ඔරොත්තු දෙන හා කෘෂි පිළිබෝධ හා හානි වලට ප්‍රතිරෝධී ශාක නිපදවා ගත හැකිය. නවීන ලෝකයේ පෙට්‍රෝලියම් ද්‍රව්‍යයන්ගේ අධික මිල ගණන් හා ජීවයේ හිඟකම් නිසා, තයිට්‍රජීනීය පොහොර පිළිබඳ, ගැටළුව අද දින කෘෂිකර්මාන්තය මුහුණදී ඇති බලවත් ප්‍රශ්නයකි. මෙයට විසඳුමක් ජාන ඉංජිනේරු වීදුව මගින් ඉදිරිපත් කර ඇත. රනිල මූල ගැටිති තුළ ජීවත්වන වායුමය තයිට්‍රජීනී ප්‍රයෝජ්‍ය කිරීමේ හැකියාව ඇති *Rhizobium* ගේ ජාන මේ සඳහා උපයෝගී කරගත හැක. වායුමය තයිට්‍රජීනී ප්‍රයෝජ්‍ය කිරීමේ හැකියාව පාලනය කරන Nifsystem නම් ජාන 17 කින් පමණ සමන්විත, ජාන පද්ධතිය වෙනත් ශාකයන්ට බද්ධ කළ හැකිය.

එසේම ජෛව තාක්ෂණය මගින් මිනිසාට අහිතකර තර්ජනයද, අද එල්ලවී ඇත. ක්‍ෂුද්‍රජීවී අවි වැනි විනාශකාරී නිෂ්පාදනයන් නිසා මිනිස් ජීවිත විශාල සංඛ්‍යාවක් විනාශ විය හැක. *Clostridium botulinum* බැක්ටීරියාව එවැනි විනාශකාරී ක්‍ෂුද්‍රජීවී අවියකි. එසේම *Bangarus aerculus* (කරවලා) නම් සර්පයා විසින් නිපදවන Bangaratoxin ජාන වෙනත් සතුන්ට බද්ධ කළහොත් ඇතිවන හයානක ජීවීන් සැබවින්ම මිනිසාට තර්ජනයක් වනු ඇත.

ජෛව තාක්ෂණය ඉතා ක්‍රමවත්ව හා සුපරීක්ෂාකාරීව හැසිරවිය යුතු ක්‍රියාවලියකි. ඒ සඳහා රටවල් වලට හිතු මතේ ක්‍රියා කළ නොහැකි ලෙස පිලිගත් ප්‍රතිපත්තියක් අවශ්‍ය වේ. එසේම දුප්පත් රටවල ඇති ජාන සම්පත් දියුණු රටවල් මගින් පැහැර ගැනීම අද සුලභ කරුණක් විය. මෙය මහා පරිමාණයෙන් සිදුවන ක්‍රියාවලියකි. මෙය නැවැත්වීමටද, පියවර ගත යුතුය.

කෙසේ හෝ ජෛව තාක්ෂණයේ දියුණුව මිනිසාට ඉතා හිතකර බව සැබෑය. ඒ වුවද එවන් දියුණුව අවධානව යොදා ගැනීමට යාමෙන් නුදුරු දිනක රිලවාට දැලි පිහිය අසුච්චාට සමාන නපුරක් අප කරාද ලඟාවීමට බොහෝ සේ ඉඩ ඇත. එහෙයින් කළ යුත්තේ දියුණුව සැබෑ මානව සුභ සිද්ධියට යොදවා ලමින් ලෝකය ගොඩනැංවීමයි. ජෛව තාක්ෂණය පමණක් නොව වෙනත් කවර වීදුවක් වුවද, දියුණුව කරා ලඟාවිය යුත්තේ මානව හිතවාදී ආකල්පයකින් මිස ලෝකය වනසාලන වේතනාවකින් නොවන්නේමය.